

THIÊN CHÚA SẼ BIỂU DƯƠNG QUYỀN LỰC CHO CÁC TÔI TỚ BIẾT!

... Một ngày trong **tháng 11 năm 1991**, những bông tuyết trắng đầu mùa thu của xứ *Hung-gia-lợi* rơi là chả như nháy múa trước ngọn đèn pha. **Cha Imre Kozma** đang phóng xe như bay về phía biên giới **Croat**. Âu lo duy nhất của Cha lúc này là làm sao đến được thành phố Vukovar đang bị vây hãm trước khi thành phố rơi hoàn toàn vào tay quân Serbi. Cha quyết cứu cho bằng được 7 đàn sĩ và hàng ngàn thường dân vô tội.

Đến biên giới, Cha Imre Kozma bị lính canh phòng Croat chặn lại. Sau khi tìm đủ mọi cách, Cha gặp được tướng Raseta, vị chỉ huy quân đội Serbi. Trong vòng một tiếng đồng hồ, Cha Kozma trình bày đủ mọi lý do hầu thuyết phục tướng Raseta để cho Cha di tản các thường dân đang bị kẹt trong thành phố.

Nhưng tướng Raseta vẫn một mực cứng như đá, lạnh như đồng. Sau cùng, Cha Kozma đánh ngón bài chót. Cha nói:

- Xin vui lòng để tôi di tản nhóm dân này. Rồi tôi sẽ cho toàn thế giới biết rằng: tướng Raseta là một vị chỉ huy nhân lành, biết hòa hợp nghĩa vụ với lòng cảm thương!

Câu nói của Cha Imre Kozma đã đánh động được tướng Raseta. Ông chấp thuận đề nghị của vị Linh Mục Công Giáo Hungari. Cha Imre Kozma vui mừng không kể xiết. Cha tổ chức ngay cuộc di tản tất cả đàn bà con trẻ và người già ra khỏi Vukovar. Vài ngày sau khi cuộc di tản chấm dứt, quân Serbi xung quân và nổ súng tiến chiếm Vukovar.

Trên đây chỉ là một trong muôn vàn nghĩa cử vừa anh hùng vừa bác ái của Cha Imre Kozma, vị Linh Mục Công Giáo người Hung-gia-lợi. Năm 1996, Cha được Ban Quản Trị 19 ấn bản Âu châu của nguyệt san quốc tế Reader's Digest chọn làm "Người của Âu Châu".

Cha Imre Kozma sinh năm 1940 trong một gia đình Công Giáo đạo đức Hung-gia-lợi. Imre mồ côi cha lúc một tuổi rưỡi và được mẹ cùng ông bà ngoại chăm sóc dạy dỗ. Từ đó Imre lớn lên trong một làng quê cách thủ đô Budapest 130 cây số về hướng Tây. Mẫu gương sống bác ái của ông bà ngoại đã in đậm vào tâm hồn thơ bé của Imre. Imre thường theo bà ngoại đem thực phẩm tiếp tế cho những người Do thái đang ẩn trốn khỏi cuộc diệt chủng của đức-quốc-xã. Vào mỗi tối trước khi ngủ, cậu bé Imre chăm chú nghe ông ngoại đọc báo và sách Kinh Thánh. Ông ngoại thường nói với bé Imre:

- Cháu không nên đi lễ vì vắng lời hay vì bị bó buộc nhưng đi lễ để tìm kiếm thánh ý THIÊN CHÚA.

Nơi bàn ăn nhà ông bà ngoại, bé Imre luôn thấy có một ghế trống dành cho người nghèo. Một ngày năm bé Imre lên 7 tuổi, bà ngoại đưa cho bé một khúc bánh mì và mấy trái táo để bé trao cho người hành khất đến nhà xin ăn. Bà ngoại nói với Imre:

- Khi con trẻ trao của bố thí thì người ăn xin không cảm thấy bị tủi hổ.

Imre Kozma không bao giờ quên bài học và mẫu gương sống bác ái của ông bà ngoại. Imre lớn lên và trở thành một thanh niên tráng kiện, hứa hẹn nhiều thắng lợi cho đội banh của tỉnh. Nhưng chàng Imre Kozma quy hướng lòng xuân trẻ của mình về một giấc mộng cao xa hơn:

- Anh muốn trở thành Linh Mục phục vụ người nghèo!

Anh gia nhập đại chủng viện *Esztergom* và được thụ phong Linh Mục vào tháng 6 năm 1963. Đức Giám Mục giáo phận muốn gửi tân Linh Mục Kozma du học Roma, nhưng chính quyền cộng sản Hung-gia-lợi không cấp chiếu khán xuất cảnh. Do đó Đức Giám Mục chỉ định Cha Kozma làm Cha sở Dorog, nơi người dân chuyên nghề hầm mỏ. Ngày đến nhậm nhiệm sở thật vô cùng đau đớn đối với một tân Linh Mục. Thánh lễ Chúa Nhật đầu tiên tại họ đạo chỉ có 57 giáo hữu đến tham dự. Chỉ leo queo vài con trẻ đến học giáo lý ..

Nhưng Cha Imre Kozma không nản lòng. Cha hăng hái đi vào trận thánh chiến! Cha học thuộc tên của tất cả con chiên trong xứ đạo .. Ba tháng sau, lớp giáo lý của Cha có đến 100 trẻ em đến học và nhà thờ chật ních giáo dân đến tham dự thánh lễ Chúa Nhật!

Năm 1968 Cha Imre Kozma được chỉ định làm tuyên úy nhà thờ thánh Phanxicô ở thủ đô Budapest. Cha Kozma tổ chức một loạt các bài giảng thuyết lời cuốn dư luận quần chúng. Các sinh viên đổ xô đi nghe. Họ bị thu hút bởi lối trình bày các nguyên tắc luân lý đạo đức dựa trên các giá trị Kitô và chân lý phổ quát.

Ngày 13-8-1989 Cha Imre Kozma nhận được lời kêu gọi thống thiết của tòa đại sứ Tây Đức tại Budapest. Từng đoàn người tị nạn từ Đông Đức chạy về Tây Đức qua ngõ Budapest. Họ bơ vơ không nơi trú ẩn. Cha Imre Kozma tức tốc dựng ngay các lều trại tiếp cứu khoảng 50 ngàn người. Cha còn tìm cách đưa đoàn người lánh nạn sang nước Áo. May mắn thay, bức tường Berlin sụp đổ vào tháng 12 năm 1989!

Một thời gian ngắn sau đó, ngoại trưởng Tây Đức, ông Hans Genscher, đích thân đến thủ đô Budapest trao tặng Cha Imre Kozma huân chương tướng thưởng, ghi ơn vị Linh Mục Hung-gia-lợi đã giúp đỡ người tị nạn Đông Đức trong một thời điểm khó khăn và hiểm nguy!

Về phía Tòa Thánh, ngày 12-8-1992, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã trao tặng Cha Imre Kozma tước hiệu "Công Chứng Tông Tòa" tức là chức Đức Ông ở cấp thứ ba. Nhưng Cha Imre Kozma luôn giữ tâm tình khiêm tốn và không ngừng hoạt động bác ái. Cha thổ lộ:
- *Còn có không biết bao nhiêu người đang cần chúng ta giúp đỡ!*

... THIÊN CHÚA phán: Nay Ta tuôn đổ xuống Thành Đô ơn thái bình tựa dòng sông cả, và Ta khiến của cải chư dân chảy về tràn lan như thác vỡ bờ. Các ngươi sẽ được nuôi bằng sữa mẹ, được bông ằm bên hông, nâng niu trên đầu gối. Như mẹ hiền an ủi con thơ, Ta sẽ an ủi các ngươi như vậy; tại Giêrusalem, các ngươi sẽ được an ủi vỗ về. Nhìn thấy thế, lòng các bạn sẽ đầy hoan lạc, thân mình được tươi tốt như cỏ đồng xanh. THIÊN CHÚA sẽ biểu dương quyền lực của Người cho các tôi tớ biết, và nổi cơn thịnh nộ với các kẻ thù. Vì này đây THIÊN CHÚA ngự đến trong lửa, xa giá của Người như thể cuồng phong, để trút cơn giận trong trận lôi đình, và lời đe dọa trong ngọn lửa thiêu. Vì THIÊN CHÚA sẽ dùng lửa và lưỡi kiếm mà xét xử mọi người phạm; nhiều người phải mạng vong vì lưỡi gươm của THIÊN CHÚA (Isaia 66,12-16).

("Reader's Digest SÉLECTION", Mars/1996, trang 66-71)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt